

POKLETNICA (2) *sb f*

o oraz e jasne.

sg G pokletnice (1). ◊ A pokletnicę (1). ◊ [I pokletnicą.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. {jeden z niżej notowanych przykładów}.

Przedmiot kształtu półokrągło schodzącego się ku górze, tworzącego rodzaj dachu (2) :

a. *Tyczki dla roślin pnących, być może tworzące pergolę (2) : Iugum etiam. Szranki ná winnicách ná xtałt pokletnice álbo poklatu po których fie wino puźcza liściami y yágodami pokletnicę nákriwa. Mącz 177a.*

Szereg: »pokletnica albo poklat« (1): Mącz 177a cf wyżej.

b. [*Prawdopodobnie: Półokrągłe płócienne przykrycie wozu: Item currus stipendiariorum alias cum omnibus apparamentis videlicet scirpeis szwagamy, orczyky, skoly kowanemy y poklethnyczą flor. 5. CenRzemKsiąża 359.*]

Synonimy cf POKLAT.

Cf POKLAT

KW